

Barış Konulu Makale Ve Üç Şiir

– MehmetALİ · 04 Temmuz 2010

BARIŞ

İnsanlığa ve Erdeme

Barış Bakkaliyesi'ne uğradım ordan Barış Kahvesi'ne geçtim hemen
Ekmek almak için Barış Fırını yakındır Barış Çeşmesi uzak sayılmaz
Barış Marketi'nde ayaküstü sohbet ve eve gitmek için Barış Taksi
Bir de uğramak lazım Barış Kuruyemişçisi'ne çeşitleri sıradan değil

İsrar etti oğlum Barış Sineması'na gitmek için ayak diretti oldukça çok
Bir de Barış Caddesi'nden geçmek lazım Barış Kasabı karşıda mutlak
Barış Eczanesi, Barış Tuhafiyesi, Barış Kitabevi, Barış Terzihanesi
Rabbim ne kadar hasret kaldık ki özlemimiz hep tabelalarda kaldı şimdi

Can sıkıntısı olsa gerek, biz eli kalem tuttuğunu zannedenler nazarında kimi zamanlarda daralan yüreğin ruha verdiği, insanı düşünmeye sevk eden amil. Yukarıda yer alan şiiri kaleme alırken, gecenin ilerleyen vaktinde karanlıklar içinde yüzen dünyanın yaşadığımız kısmındaki ayın ışığıyla zor seçilebilen ortamda, insanlığın daima muhtaç olduğunu fısıldadığı, bir türlü gerçekleşmeyen, herkesin olmasında hayır gördüğü lakin tarafların-kim olursa olsun- dünya üzerinde göremediği barış hakkında iki dörtlüğe yetti, yüreğim. İnsanlığa ve erdeme ithaf olan bu iki dörtlük, otuz senedir şiirle meşguliyetimin olduğu zamanda kalbe gelen ilhamla vucud bulmuş, en sevdiğim şiir oldu.

Kimseyi zan altında bırakmadan, gönül incitmekten uzak, kırgınlıklara son verilmesi adına kaleme alınan bu iki dörtlüğü yazdıktan sonra yeniden barış konulu bir şiir kaleme alabilir miydim?

Yazdığımız ortak sitede bu doğrultuda başka iki şiir daha yayınladığımı hatırladım, sonradan. Bu pazar gününün dinlenmeye ayrılan saatlerinde önceden yayınlanmış iki şiiri de yeni okurlara sunuyorum.

Zulme Davetiye Çıkarmaz Şiirim Nabukednezar Lazım

Sol yanım soğuk, nice yangınlar yaşadı nice depremlere tanıklık etti ah yıllardır bilinmez

Dert içinde yüzdüm, ihanet yaşadım, kıtlığa aşına bırakıldım, hiç uslanmadım, bu biline

Dünyanın dört yanından iltica etti duygular, ayaktayım, yerlere kapanmadım bir kere
Söyleyin onlara selam göndermem, rahata ermem için vesileyse boşuna onlar bekler

.....

Zaten adam olanın selamı bir keredir, onun meyvesi de yaşadıklarımızdır bilinmektedir
Biz öyle değiliz methiye düzerek düşmanın sevgisine mazhar olmak !...bizim neyimize

Aç bırakılmadık mı kabul edelim, yola geelim, bize yapılanı takdir edip, uslanalım diyerdir
Söyleyin onlara deyin ki mabud tektir, selam onadır yenisi şirktir geleneğimizde bu böyle

.....

Ah nice kez söz söylendi, kanayan bağrımda tazelenir yara, acılarım depreşir usul usul
Bir tarafım kopuk bedenimden yerlerde sürünür insanlığın şerefi, zalimler başa geçer

Hangi ülke ki ismi yok, mekânı soyut, insanı huzur bulmazsa, zulme uğramışsa içinden
Ellerim havaya kalkar, dua atına biner gönlüm, şahlanır yürek doğudan batıya yönelir

.....

Bir yanım kan gölüdür içinde çoluk çocuk, kız kızan, zerr u zeç, kadın, ihtiyar perişan
Bir yanım denize açılır gemilerde saklı umutlara bağlanır yaşam, selam üstüne selam

Dünya bir avuç insanı kabullenmez firavunlaşır, yehudalaşır, kan kokar dağ taş beraber
Söylesin ne selamım olur nefesine esir düşene, barbarlaşana yeni Nabukednezar lazım

.....

Yalnız kalmış yüreğimde acıların tortuluğunu eritmeye muktedir kılmadım gönlümü canım
Ben söylersem yer incinir, gök gazab indirir insan ölür can yanar sukut halindeyim kısaca

Onlara selam yollamadım reddiyedir yazdığım deyin ki topları vardır, uçakları ölüm kusar
Bilirim bunu, merak etmesinler yerleri gökleri yaratan bir VAR vardır onunla hemhâlim

Umarım ki bu üç şiirdir, tekrar okunmasında murad edilen. Yoksa kısaca olan dolgu malzemesi, bu
satırlar, sadece işin şiirleri yayınlatma bahanesidir.

Bu üç şiir bir daha okunursa, sizin ömrünüzden çaldığım zamanın hırsızlığı, açımdan kâr, sizin açınızdan
da ziyan olmaz.

Hayata Dair Söylemler 3

Söylemiştim Hayri

Söylemiştim açlıkla terbiye edilmez insan

Hangi kıtada

Hangi ülkede

Hangi memlekette

Fark etmez benim için insan olan

Kınarlar ismimizi kötüye çıkarırlar bilirim

İsterlerse söylesinler hakkımda her şeyi
Ben şairim
Ben insanım
Ben duyarlılığımı kaybetmedim
Ben sesiyim insanlığın
Ben nefesiyim kimsesizliğin
Demiştım Hayri
Demiştım sana açlıkla imtihan olmaz
Dünyanın neresinde olursa olsun dayanmam
İnsanlar aç kalmamalı
Çöpten yiyecek toplamamalı
Ey insan kardeşlerim hiçbir kalp dayanmaz buna
Dayanmaz hiçbir kalp kalpsizlerden başka
Bitki kökleri ağaç kabukları hayvan leşleri
Durun ve düşünün sofrasını kuranlar, aç olanları
Sıcak yatağında geceleleyenler düşünün barksızları
Elbette ölüm vardır eninde sonunda
Varlıkta yaşayanların yakalarında olacak ellerimiz
Açlıkla sınananların
Açlıktan ölenlerin
Aç bırakılanların
Ve elbette benim
Bu şiiri okuyup ağlayanların
Bu şiiri anlayanların
Rabbim korkarım bu imtihandan
Nimetleri vermedin mi Rezzak sıfatınla
Bu paylaşımın adil olmayışı neden ve niçin
Durun insanlar dinleyin anlayın ve düşünün

Ey insan kardeşlerim
Dayanacak gücüm kalmadı bu zulümdür yaşayana
Siyah, kırmızı ve beyaz derilisi fark etmez insan olana
Gönlüm yaralı, gönlümüz pare pare
Bu utanç bitmeli bitirilmeli derim ve isterim
Ruanda'da Kongo'da Eritre'de Haiti'de Filistin'de
Yedi iklim dört mevsimde cihanın her yerinde
Aç olan kursaklara sıcak aş ve sıcak mekân

Ey insan kardeşlerim son dileğimdir benim

Tüketme çok kazanma uğruna yaşamı silin hayattan
Hayat bulacaksınız insan olma erdemiyile
Bir çocuk deri kemik kalmış
Yanı başında akbaba bekler
Flaşı patlatan sanatçı intihar eder
Birkaç ay sonrası unutulup giden

Ey insan kardeşlerim durun ve düşünün
Hangi anne yüreği dağlanmaz manzarada
Açlıktan ölenleri gömer öleceği mukadder olanlar
Birçok insan gömdüğü insanla aynı kaderi paylaşır
Söyleyin hangi baba tahammül eder
Ey insan kardeşlerim durun
Ey insan kardeşlerim düşünün
Ey insan kardeşlerim kalkın ayağa
Meydan okuyun insanlığı aç bırakanlara
Savaşa itişmeye kakışmaya silaha dur deyin
Dökülmesin ne kan ne gözyaşı toprağa
Ey insan kardeşlerim bu gün oruçluyum
Ramazan'da değiliz ne sahurum ne iftarım olacak
Aç bıraktım kendimi
Siz de bir şey yemeyiniz bu gün

Ey insan kardeşlerim insan kardeşlerim
Komşunuz aç kalmasın bu akşam, yatmasın bu akşam
Gönlüm sizinle ve ben sizinleym

Kimi zaman bu söylemleri dile getirmede isim ve yer belirten kalemlere şahitlik ediyoruz. Şair, kanaatimiz odur ki dünyanın her yerine mesajını iletir ve insanlığa hizmet etmeyi ön plânda tutar. Dünyanın neresinde incinen gönül, incitilen bir ruh varsa hem gönlümüz hem ruhumuz onlarla beraber aynı ızdırabı yaşar, yaşmalıdır. İsterse Türkmenistan'da isterse Irak'ta isterse Filistin'de isterse Arjantin'de isterse Bosna-Hersek'te, isterse Afganistan'da isterse Filipinler'de isterse Kongo'da isterse Nepal'de. İnsanın olduğu her yerde barışa olan özlem, ülke ve kıta ayırt etmeksizin vardır. Teknoloji çağında ilerlemenin insan öldürme amaçlı yeni silahlara kapı aralamasına, insanların bu silahlarla can vermesine karşı çıkma adına, din, dil, millet, mezhep seçmeksizin, sadece önce insan, önce erdem ilkesiyle hareket etmenin gerekliliğini gündeme almamız lazım, bunu ben böyle düşünüyorum, tüm insanlık böyle düşünüyor... Barışı dillendirme adına, kalemler boş duracak mı? Şaire üzerine düşen sorumluluğa davetiyedir, bu satırlar... Saygılarımla